

# Фармерське життя

THE FARMER'S LIFE

ХАЙ ЖИВЕ ЗЛУКА ФАРМЕРІВ І РОБІТНИКІВ!

Адреса:  
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.  
Winnipeg, Man., Canada.

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Address:  
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.  
Winnipeg, Man., Canada.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, NOVEMBER 19, 1930. No. 47 (294). VOL. VI.

PIK VI. Ч. 47 (234). СЕРЕДА, 19 Листопада 1930.

## ГОТОВТЕСЯ ДО КОНФЕРЕНЦІЇ

Читачі! Чи ви прочитали добре статті про фармерські конференції, які мають відбутися в Вінніпегу 6 і 7 грудня; в Ріджайні 8 і 9 грудня; в Саскатуні 10 і 11, а в Едмонтоні 12 і 13 грудня? Чи зрозуміли ви, про що ходять? На що скликається ця фармерська конференція? Імени по ходити про створення дійсно фармерської боевої організації, яка матиме сміливий і відважний провід та буде боротися за всі слушні і справедливі домагання бідних і задолжених фармерів.

Отже якщо ви не зрозуміли, якщо ви особисто цьому прихильні, якщо ви також один з

тих, яких визискують і криядуть на кожній кроці, так поспішайте порозумітися з другими такими, як ви і негайно разом скличте мітинг та виберіть на нему делегатів або делегата на конференцію, яка відбудеться в одній з повисших місцевостей, котра до вас найближча.

Якщо є у вас відділ Об'єднаних Фармерів, так хай відділ вибирає і висилає делегатів. Однак де-чого не можна би зробити, фармери самі, без відділу, повинні вислати делегатів, або в остаточнім разі, й самі приїхати. Тямте, що на тих фармерських конференціях, будуть обговорюватися ВАЖНІ ДЛЯ ВАС СПРАВИ!

## КОМПАРТІЯ ПОШИРЮЄ СВОЇ ВПЛИВИ

Перед кількома роками мало хто знав на фармах про Комуністичну Партію Канади. Зараз ця партія здобуває собі щораз то більше прихильників між збіднілими і задолженими фармерами. Деякі фармерські округи ще в липневих доміційних виборах домагалися комуністичних кандидатів, знаючи, що комуністи не зраджать інтересів трудових мас. Було відомо, яке становище займав комуністичний радний в міській раді в Вінніпегу т. Колісник. Давши двома омадами висунути з салі парад, а свого слова правди не відкидав! Зараз в Вінніпегу робітничка домагалася, щоби Компартия Канади поставила у всіх трьох вардах своїх кандидатів. Так

її зроблено. В першій варді поставлено кандидатом на алдермена т. Ботлера, а на шкільного тростіса т. Лівая; в другій кандидатом т. Форкія на алдермена, а т. Симкія на шкільного тростіса; в третій варді ставлять дотеперішнього алдермена т. Колісника, а на шкільного тростіса т. Андрія Білецького, котрі вже раз кандидували на цю посаду. Чуюмо, що й в других містах задумують ставити комуністів до міських та шкільних рад. Ба навіть по фармерських місцях та муніципалах будуть ставити разом комуністів, як одиноких боевих людей, що скорше загинуть, а не відступлять від боротьби за правду й справедливості для працюючого народу.

## НЕПОПЛАТНО БАНКАМ РОЗБИВАТИ ПУЛ

Канадські мільйонери не платять за пул, хоч би навіть оплатились їм розбивати канадський ішеничний пул, бо він сповняє свою задуму згідно буржуазії досить добре — колектує для банків і інших явок довги від фармерів, а з другого боку, хоч би навіть канадський спекулянт збижав і дістав всю канадську ішеницю в свої руки, вони не мають де продати її. Тому девять банків, які контролюють пул, заявили, що вони не пат-

скастимуть на пул платити і продавати ішеницю на доставу в майбутньому, тоб то продавати наперед, але оскільки пулів повну свободу. Це сталося по параді трох прем'єрів західних провінцій з банками і пулом. Провінції заручили банкам за всякі можливі страти в фінансуванні пулу. Пул знов із своєї сторони заручив провінціям, що заплатять урядом за запоруку з приходу в майбутніх роках. Знають обтягне членами? Чи не гарні вигляди для фармерів?

## БЕНЕТ ШУКАЄ РИМКІВ НА ПШЕНИЦЮ

Канадський прем'єр Бенет з'ясував своє поведінням всі вигляди на британський ринок для канадської ішениці, шукає тепер виходу та нових ринків в Франції й Італії. З Лондону по закінченню імперіальної конференції він виїхав до Ірландії, а офісний віде до

Франції, де буде обговорювати відновлення канадсько-французької торговельної угоди. Франція хоче дістати в Канаді ринок збуту на деякі свої товари, а за це повинна пещу скільки канадської ішениці до себе, якщо її забравши власної.

## АТАК НА ЗАРОБІТНУ ПЛАТНЮ

Після зміни проблем 14 листопада секретарем Майнерської Юні Британії Джеймсом Куком власники майнін та дівляни в Британії готовились презентувати в грудні своїм робітникам дану злижку заробітної платні. Кук говорив, що дана злижка не

допустима і що коли власники хочуть її перефоровувати, де викличе велику кризу в Британії. Він говорить, що якщо уряд Мексика не вміняється в справу нещастя, так 650,000 майнерів може жити на сираку в Британії, а це буде спаранкованим

## ДЛЯ КОГО БЕНЕТ МАЄ ПОМІЧ

Вістка з 14 листопада з Оттави говорить, що консервативний уряд Бенета назначив троє більше адвокатів, які мають "асистувати" комісії, що просліджує прохання ветеранів про пенсію. Ми вже писали, що рядові жовніри ветерани пропадають в злиднях та нужді так само, як звичайні робітники, що офіцерам не дуже заєдіється. Але найбільше діється визначеним консервативним урядом коміонерам з високою пайдюю та тим адвокатам, які за добрі гроші мають "асистувати" панській комісії. Вони безперечно мають добробут за це, що вірно висловлювали консервативній партії. Що сотки тисяч робітників ріллі і фабрики примирять голодом, що Бенетові байдуже, аби кілька приприятників дістало добрі посади...

## АМЕРИКА СТАНЕ ЧЛЕНОМ ЛІГИ НАЦІЙ

Ліга Націй, це твір небіжчика президента Вілсона. Він думав, що всі держави повинні створити щось в роді Союзу Народів. Тоб то такій міжнародній наряджені, який розглядав би всі суперечні справи між націями та такі справи, які обходять більше чим одну націю, отже є в особі міжнароднього характеру. Але старі британські та французькі політики перехитрили його і створили свою Лігу Націй. Тоб то організація, яка є на

услугах великих держав. Американський сенат спротивився тоді плянам президента Вілсона і не прийняв його пропозиції, щоби і Злучені Держави стали членом. І вони досі не є. Зараз однак імперіалістична політика Злучених Держав вимагає бути членом Ліги Націй, бо інтереси американських капіталістів розбігаються по цілій кулі земській і через Лігу Націй легше буде захищати їх. Тому зараз говорять, що незабаром Америка зробить анлі-членом Ліги Націй.

## ВОРОЖАТЬ УПАДОК МЕКДОНАЛДА

Консервативні часописи Британії предсказують упадок уряду МекДоналда до трох місяців і говорять, що був це найслабший уряд в історії повенішій Британії. Ці часописи говорять, що при кіці конференції перемілилася в боротьбу за ішеницю. Домінільний прем'єр хотів, щоб Британія даложила мито на чужу ішеницю, а брала тільки ішеницю з домінії. За це домінії дали би деяке нершенство британським товарам. Позаяк однак

літ, Полудневий Африка та Ново Зеландія мають наложене високе мито на британські товари, бо в цих самих буржуазії має яка фабрика і не хоче дозвекати британських товарів, проте Британії мала користь з цього "нершенства". Британія мусить брати ішеницю з Аргентини та Радянського Союзу, що і дві країни купують в неї багато товарів. Далекі більше, як домінії. Торговля британської буржуазії з домініями становить тільки одну третю часті всієї британської торгівлі.

## РАДЯНСЬКЕ ВУГЛЯ В ДОРОЗІ ДО КАНАДИ

Монтреал, 14 листопада. — Говориться в тутешніх імпортських кругах, що зараз є в дорозі до монтреальського порту десять кораблів наладованих вуглям, між тим і радянським вуглям. Іше вугля із Скотланду та Валлі (Британія). Досі привезено 194,168 тонн радянського вугля до Канади і канадські торговці вуглям та покупці вугля є з него дуже задоволені. Однак уряд Бенета заборонив привозити більше радянського вугля через наложени високого мита на него. В останніх днях повідомлено з

Венкувер, що там очікують китайського антрацитового вугля і посол Ніл з округу Комокс-Алберті жадає наложити на него теж високе мито під загрозою, що китайські робітники роблять за нещільну заплату при добуванні цього вугля і тому воно дешеве.

## ВИБУХ ВБИВ 5 МАЙНЕРІВ.

Пегука, Мексико, 14 листопада. — Передчасна експлозія динаміту спричинила смерть п'ятерох майнерів в майні містечку Лі Ріка в місцевості Реаль-дель-Монте.

## БРИТАНІЯ ПОКИНЕ ІРАК ЗА П'ЯТЬ РОКІВ

Після зміни 14 листопада з Бандулу даната постів удержавний уряд Британії, після котрого британські війська мають до п'яти років вибратися з країни. 69 посів голодувало за цим договором, а 12 проти. Офісний і сенат ухвалили договір 11 голосами проти 5. Договір триватиме через 25 років. Знають вишкє наслідки цього тривалого чергові війни. Застереження, що британські війська окупять Ірак протягом 5 років, має своє значіння в надлопній війні. Британські війська стаціонавані в Іраку можуть скоро дістатися на радянську територію через Кавказ. Ірак виїхав від Туреччини

Оттава, 14 листопада. — Ладішок в 200,000 бундів канадської нудової ішениці закупив посере ішеницю канадського торговельного представника в Мексикі. Це перший раз в історії Канади, що урядові ішенички номогли продати ішенички

## БЕНЕТ НЕ ЗАБУВАЄ ЗА ЕКСПРЕМ'ЄРА МІЕНА.

Ходять чутки, що консервативний прем'єр Бенет не забуває за свого консервативного попередника експрем'єра Мієна і планує зробити його черманом Сінарської Залізничної Компанії, про яку дехто думає, що це державна залізниця. Якщо вона була б державна, то нащо вона звалася б компанією?

## АМЕРИКА ПРОДАЛА ПШЕНИЦЮ ІТАЛІЇ.

Американська збіжжева комісія чи то пак так званий Фарм Бюро, продав останніми днями більшу скількість пшениці до Італії, закупивши її по вищій ціні від американських фармерів, щоби не допустити до обниження і так надзвичайно малої ціни. Впрочім американські годівні худоби і свиней скормлюють живим скотом цілком добру пшеницю замість кукурудзи, яка висохла.

## ДОМАГАЮТЬСЯ СТАЛОЇ ЦІНИ НА ПШЕНИЦЮ.

Прем'єр Манітоби Брекен заявив, що він параджувався з прем'єрами Алберті і Саскечевану та разом рішили домагатися від федерального уряду встановлення сталої ціни на ішеницю, такої, яка хоч трохи забезпечувала би фармерам життя. А тим самим, припагидно, і урядам тих провінцій, яких фармери щораз більше революціонізуються і "більшовичаться" та готові пісати свої таку звані "фармерські" уряди на зелену папу. Не хочемо вприти, щоб з того домагання багато виїшло...

## ЗАБРАЛИ П'ЯТУ ПРОВІНЦІЮ.

Червона селянська армія забрала п'яту китайську провінцію Гуанан, в якій здобула кілька більших міст, з яких буржуазія, своя і чужа, втікає кораблями бліще до моря. Вісти з Китаю є малі і точно нікто не знає, як ведеться армія Чан Кай Шека, яку він вислав проти комуністів, а на яку чужинські визискувачі китайського населення позичили йому 10 мільйонів долларів перед місяцем.

## СТРАТИВ КОНІ В КЕРНИЦІ.

Фармер Корі з Несбит, Ман., втратив пару коней, коли ондо заступував стару керницю, в якій не було води. Він засунав до неї глину "скрепером", який висунувся йому з рук і впав в керницю та потягнув за собою пару добрих коней. Інший фармер в Несбит відтяг собі палець машинною платю до рубаних дров.

## КАНАДСЬКІ ІНДІЙЦІ ГОЛОДУЮТЬ.

Після зміни заступника суперінтендента індіанських справ в Канаді є 108,000 індіанців. З них около 50,000 живе в західних преріях і деякі фармують, але через загальну кризу сириничину виснажили, деякі з них біють чужі землі. Цікавість, що робить в душі тих індіанців, які вони подумують собі, що Канада це їхня країна, але білі виснажувачі загарбали собі її та сириничину нужду для тиенців Індії і інших працюючих?

## ПОВАЖНІ ЗАВОРУШЕННЯ В ІНДІЇ

Вісти з 16 листопада з Бомбею, Індія, говорять, що в цій Індії вибухнули поважні заворушення, в яких тубильче населення нападало на чужинців та обкидувало їх камінням. Заворушення відбулися в цілому дня в честь націоналістичного провідника Джавагарлала, Неру, який знаходиться у в'язниці. В місті Сурат британська поліція арештувала понад 50 осіб, які старалися скликати віче та салютувати націоналістичний прапор, номимо заборони місцевого судді. Багато осіб було ранено, "ускитити" розрухи.

коли поліція розбивала мітинги. Підчас демонстрації в Нью Делгі арештовано доверх 230 осіб і багато поранено поліцією, яка за всяку ціну хотіла не допустити до демонстрації. В Карачі Гіндуси засипали камінням автомобілі, на яких їхали Гіндуси засипали походом в вічі. Ранено якусь "більшу" буржуяку. Тих Гіндусів, що тримають з британцями, другі Гіндуси засипали походом в вічі. Коли один автомобіль наїхав на три індійські жінки, розлючена товпа засипала авто градом каміня і ранила помидційного комісара, який хотів "ускитити" розрухи.

## ЛОНДОНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ БАЛАКУНІВ

Прем'єр Полуднево Африканської Юні пан Герцога сказав перед своїм відіездом з імперіальної конференції в Лондоні, що ця конференція була конференцією балакунів тільки, бо номимо витрачення багато часу на неї, користі з неї нема ніякої, або дуже мала. В майбутньому він радить витрачати менше часу на пусті балаки, а більше на обговорювання практичних річей. Зая-

ва Герцога означає, як це ми вже кілька разів писали, що зїзд прем'єрів домінії і коліоній не мав найменшої вартості для буржуазії Британії і її доміній. Криза капіталістичного господарства заїхала за далеко, щоби якісь конференції могли її усунути. І вона буде чимраз збільшуватися, хоч може сям та там притахне на хвилину, аби потім тим сильніше вибухнула.

## ОСТЕРЕЖЕННЯ РАДЯНСЬКИМ ДЕЛІГАТАМ

Повідомляють з Женевы, Швайцарія, що радянські представники в комісії розоруження, що і скликала Ліга Націй, дістали листа з погрозою, що проти них змовляються певні особи, щоби їх убити. Лист мав бути писаний в російській мові. Однак радянські представники заявили, що не звер-

тають на це багато уваги і думають, що це є тільки дешевий жарт невідомих осіб. Швайцарська поліція заявила, що вона підприняла додаткові кроки обережності, щоби не допустити до атак на радянських делегатів. В 1929 році вбито в Швайцарії радянського представника Вороського підчас конференції в Люзанні.

## НА БУДОВУ ТВЕРДИНЬ Є ГРОШІ

Лондон, 14 листопада. — Імперіальна конференція закінчилася, не допнявши ціли на полі економічній ані політичній. З неї не буде для працюючого населення ніякої навіть найменшої користі. За це виявлялося, що уряд МекДоналда рішив докінчити будову військової території в Сингапур на Малайському півострові та ви-

дати на це 43 мільйони долларів. З цього можна бачити, що уряд МекДоналда рішов шукати на услуги британських капіталістів, для яких треба цієї твердині в їхній торгівлі з Китаєм. Однак будова цієї твердині є не на руку Японії і тому хоч вона хоче наблизитися з Британією проти Злучених Держав, то ця будова є чому на перешкоді.

## ДОКАЗИ КАПІТАЛІСТИЧНОГО ВИЗИСКУ

Американські банки мають маєтку на 28 мільйонів, 878 мільйонів \$63 тисячі долларів. Коли порохувати, що не меншу суму мають маєтку асеккураційні компанії та також мільйонні суми ріжні інші компанії, так чи буде думано, чому читачеві дивно, що в останніх кілька роках поверх три мільйони фармерського населення в Америці пішло з фар-

ми? А подібний процес зменчування фармерської людности відбувається зараз і в Канаді. Пгання є, яким то способом панська класа прийшла до тих мільйонних матків? Чи вона хоч ринула руками на це? Чи зробила цвишка, ширбок, випродукувала бунель ішениці, фунт масла, зробила одну цеглу?

## АМЕРИКА МАТИМЕ ДЕФІЦИТ

Повідомляють в Вашингтоні, що уряд президента Гуверра, який мисливими роками так усеван за злижуван приходний податки для американської буржуазії, заявив, що в цій діловій році він матиме коротко грошей в державній касі і тому буде маєбуть мусіти збільшити податок від чистого до-

ходу буржуазії. Вміжчасі новообрані демократичні депутати до конгресу та сенатори стараються примусити уряд скликати спеціальну сесію сенату та узгодити для фармерів якийсь рішув в формі дешевого кредиту. Президент Гувер є проти допомоги фармерам. Так само як канадський прем'єр Бенет.



# ХАЙ ТІЛЬКИ ПАНИ ДЯКУЮТЬ, ДЛЯ НАС БОРОТЬБА

На 11 листопада Канада святкувала “День Подяки”. Того самого дня припадало святкування перемарі. На 11 листопада 1918 року альянти “виграли” війну. Вони побили гунів і “врятували” від погібелі “демократію”. Отже на один день припало канадійському населенню святкувати аж двоє великих свят. Дякують богами за те, що поміг побідити “варварських гунів” і за те, що поміг зібрати хліб з поля, яким буржуазія буде торгувати і виручати зиски.

З цієї нагоди заступник домініяльного прем'єра, сер Джордж Перлей, видав відозву, яку помістила вся буржуазна преса в Канаді, взиваючи канадійське населення, щоб воно гідно відсвяткувало цей великий день, та подякувало “творцям” за всі заслуги, які в минулому році сплили на канадійське населення.

### Стара брехня.

Заступник прем'єра говорить в своїй відозві, що світ переходить під цей час серйозні політичні та економічні заворушення. Хоч багато канадійських “горожан” нахилилися зараз перед великими труднощами і невпевненостями, то все ж такі можна сміло сказати, що все це доказує тільки, що економічна будова Канади є здорова і тверда. Дуже мало країн чуються зараз такими “шасливими”, як Канада.

Рівночасно заступник прем'єра каже, що всі канадійські горожан повинні відновити свої спроби забезпечити Канаді ще більший “добробут”, а кожного горожанові зокрема повну пайку добробуту цієї країни.

Велика 300-тисячна армія безробітних робітників та десятки тисяч бідного фермерства в Канаді, які зараз переживають великі злидні тільки тому, що економічна будова Канади є “здорова і тверда” мовлять за що дякувати “творцям” Сіларові, Сіенарові, моргеджеві компаніям, компаніям рілльничих знарядів, збіжжівим спекулянтам та іншим паразитам, що забирають їх працю, рабують їх, голодують їх, смочуть з них останні соки.

### Як ще довго.

“Здорова і тверда” економічна будова Канади довела до того, що сотки тисяч безробітних робітників і бідних фермерів в Канаді питають: “Як довго будете нас капіталісти визискувати, як довго будете рабувати нашу працю, як довго будете морити нас голодом?”. Кожного року ви толочите нашу працю, кожного року ви визискуєте нас більший, з кожним роком б'єте нас глибше і глибше залазять в кишені банкірів, моргеджевих компаній та компаній рілльничих знарядів. Кожного року десятки тисяч бідних фермерів в Канаді мусять покидати свої фарми, на яких вони проливали свій піт і виснажувалися через довгі роки.

### Знаєш коли.

Ізразд відповідний місяць вибрати пани капіталісти на День Подяки. Хто з фермерів не благословить місяць листопад? Та це той місяць, в якому рабунки фермерської праці в Канаді доводять до найбільшого степеня. В листопаді виходить рішення на фермерів погли. В листопаді шерифи дають фермерам диктати. Визначають фармам автомобілями, які діють чорти, розносять поганих арендують в шинклірах вимоложене збіжжя, загонять шпелі навіть трохи і позив фермерську працю до селяторів, а фермери тільки плечима стискають і дивяться на це

“творцям” в “День Подяки”, але борються проти творців фермерських злиднів, проти творців голоду, холоду і нової війни.

### Зміцніть боротьбу.

В місяці листопаді ця боротьба фермерів повинна бути зміцнена. А вона буде зміцнена тільки тоді, коли фермери етапуват тврдо і організовані в обороні своїх інтересів, коли вони підтримають свою пресу, яка накликає їх до боротьби проти визиску і яка вказує їм правдивий шлях до вільного життя.

Віriamo, що “Фармерське

Життя” сповняло свої обов'язки зглядом бідних українських фермерів в Канаді через останні шість років щиро і совісно. Так само віriamo, що кожний свідомий український фермер в Канаді зуміє одніти працю своєї класової газети і не опустить її тоді, коли вона знаходиться в дуже критичній матеріальному положенні і заходить новажна обвава, що коли фермері не поспішають з негайною і щирою допомогою, то вона перестане виходити, перестане провадити ту велику боротьбу проти капіталістичної системи, яка довела бідних фермерів до нинішніх злиднів.

## ТЕМПЕРАМЕНТ ЗАХІДНОГО ФАРМЕРА.

Канадійський пшеничний пул, по невдалій конференції з канадійськими банкірами, оголосив вже початкову виплату за збіжжя доставлене до пулу його членами. Багато фермерів вже охнули, коли пронітають, що ця початкова виплата вноситься 50 центів за бушель пшениці ч. 1 портерів, доставлений до Форт Вільям. Бо це не є ціна, тільки глум над пулевими фермерами, які так щиро вірили, що при допомозі пулу зможуть вони добитися справедливих цін за свої продукти. Вони вірили, бо так говорили їм організатори пшеничного пулу, а організаторам казали так говорити ті, які їх висилали між фермерів.

Згадані організатори говорили фермерам записуватися до пулу, говорячи, що продаючи своє збіжжя приватним спекулянтам вони доведуть до того, що бушель пшениці буде продаватися по 50 ц., то зараз стаює так, що така сильна кооперативна організація як пул, показала ся безсилна проти організованих спекулянтів, стала безсилною проти організованих банкірів і проголосила зараз таку початкову виплату за пшеницю, яка не є оправдана, хоч як пулеві урядники стараються її оправдати.

### Не говорять своїм членам правди.

Річ природна, що пулеві урядники не скажуть членам пулу, чому вони рішилися на смішно малу початкову виплату, не скажуть їм, що говорилося на конференції між пулевими урядниками, а банкірами і Вірнігеру, бо про такі справи фермерам знати не треба. Такі справи належать до банкірів і пулевих урядників, що так вихвалявали банкірів і казали, що між пулом а банкірами існує повна гармонія.

Так, це правда. Бо коли банкіри тягнули з пулу мільйон доларів проценту, диктували йому, коли він має продавати пшеницю і урядники пулу все це виконували, то не було причини, щоб між банкірами і урядниками пулу мала бути якась незгода. Ця “гармонія” відбивалася на фермерах, членах пулу, але від цього не терпіли урядники пулу, на цій “гармонії” банкіри заробляли мільйони доларів. Та зараз вже не чути про цю “гармонію”. Навіть самий президент саскечеванського пулу Мекфейл, не може вже говорити про цю “гармонію”, бо коли б він це ще раз повторив, то бідні фермери готові його висинстати.

### Що спричинило бутлегерство.

Урядники пулу мали бачити, чому до цього довелося та “гармонія”, однак вони про це не говорять. Тільки початкову виплату вони поносять тим, що вони хочуть охоронити пул від фінансових катастроф, які він переживав до цієї пори фінансової збір збіжжя з 1923

року. Вони не хочуть, щоб ті труднощі повторилися і тому провінціанальні уряди ручили банкірам за пулеві позички і тому вони хочуть, щоб пул був “безпечний”. Все ж такі вони робили все, що тільки було, в їх силі, щоб дати фермерам можливо як найвищу початкову виплату і всі їхні зусилля стали на тому, що члени пулу дістануть королівську ціну за свою пшеницю, бо аж 50 центів за бушель ч. 1. портерів, доставлений до Форт Вільям. Це значить, що фермер, замешканий в Саскечевані, отримає около 35 центів за бушель пшениці ч. 1. портерів.

Пулеві урядники знають добре, чим це пахне. До цього часу бутлегерство пшеницею відбувалося на досить велику шкалу. Час від часу пул потягав до відповідальности тих, які нехтували контракт з пулом, однак щонайменше 90% тих бутлегерів, нещасних бідних фермерів, не потягнуто до відповідальности. Не всі їх вилапано, а по друге, масова тяганина за нехтування контрактів з пулом, відбулася з шкідливо на самій організації. Треба було практикувати цю справу обережно.

Зараз, коли початкова виплата за пшеницю є така низька, про яку фермері навіть не сміли, існування пулу є загрожене тим. Про це Мекфейл прекрасно знає. І тому він говорить в своїй заяві так:

### Не знають пани темпераменту бідних фермерів.

“Ті, які противляться тому, щоб фермері самі заряджували своїм бізнесом, поширюють поголоски, що члени пулу будуть нехтувати своїм контрактом, щоб таким способом дістати теперішні ринкові ціни за своє збіжжя. Це, як і шчутки поширюють, не знають темпераменту західного фермера”.

Значить, що на думку пана Мекфейла, темперамент західного фермера є такий, що коли б пул дав йому 10 центів за бушель пшениці, го він буде вдоволенний, бо не йому дав платити, але і боує в додатку. Що зробив пул, щоб навчити своїх членів боротися проти пшеничного визиску? Нічого! Чому? Бо представники пулу співробітничали з визискувачами, значиться, попрацьовували. Хто не бореться проти визиску, той його попрацьовує. А з визиску великим чином фермерів можна було зробити багато, як би на це була охота в тих, що керують пулом.

### Чим пул потімає своїх членів.

Мекфейл потімає фермерів, що вірять, себто банкі та моргеджеві компанії, не тисну-

ли фермерів за довги, коли вони находилися в тяжких обставинах. Він вірить, що вони і тепер будуть мати совість і стримаються від гострих методів колектування довгів в теперішнім тяжким часі, бо “добробут степових провінцій” залежить від успішного розв'язання рілльничої індустрії. Він надіється, що ті, яким “лежить на серці добробут західної Канади”, будуть співробітничати, щоб зменшити труднощі фермерів, які стоять перед ними зараз.

Чи чув хто, щоб ті, які вчепились мільйони доларів на злиднях фермерів, згордилися зараз співробітничати, щоб зменшити фермерські злидні? Та ж на злиднях фермерів, на злиднях працюючої класи, жив і розвивався капіталізм. Як би сталося таке чудо, щоб фермері закинули добрим життям в теперішній капіталістичній системі, то це мусяло б відбитися коштом капіталістичної класи, це значило б, що капіталісти обмежили свої зиски і частину з них віддали працюючій класі. Таке говорешні Мекфейла свідчить про його угодовську політику з капіталістичною класою, це знов та сама “гармонія” з банкірами, про яку він говорив тому дві роки назад.

### Уряди відмовилися від будь-якої допомоги.

А далі пулеві заряд в Саскечевані покладає великі надії на те, що уряд прийде на допомогу пулові і виратувє його з теперішньої ситуації. Пан Бенет новий домініяльний консервативний прем'єр, вже “поміг” пулові. Таку саму поміч подасть йому саскечеванський консервативний прем'єр Ендерсон.

Ось що він говорить про це: “З огляду на надзвичайні обставини, які зараз існують і на величезну потребу сталого пшеничного ринку в надходящій році, ми віriamo, що урядова акція в формі наглого закону відносно якоїсь одної системи продажу пшениці цього року, буде найбільшою безпосередньою допомогою. Таку пропозицію зроблено саскечеванському уряду і він надієно зараз застановляється”.

А саскечеванський уряд якраз так поможе пулові, як уряд Бенета. І не треба фермерів дурити, що капіталістичні уряди розв'яжуть успішно теперішню економічну кризу. Треба бути отвертим і бодай настільки чесним, щоб сказати фермерам правду про причини нинішньої кризи і не годувати їх солодкими обіцянками. Хай ріжні панські уряди та такі фермерські “оборонці” як заряд канадійського пулу живуть обіцянками.

### Пул не знає бідних фермерів.

Що було б, як би так фермері сказали урядникам пулу, щоб вони не брали своєї платні так довго, доки ціна на пшеницю не поправиться? Тоді вони отримали б не тільки свою платню, але і боує в додатку. Що зробив пул, щоб навчити своїх членів боротися проти пшеничного визиску? Нічого! Чому? Бо представники пулу співробітничали з визискувачами, значиться, попрацьовували. Хто не бореться проти визиску, той його попрацьовує. А з визиску великим чином фермерів можна було зробити багато, як би на це була охота в тих, що керують пулом.

І коли Мекфейл говорить, що моргеджеві компанії і банкіри будуть мати “совість” і не будуть вигискувати з фермерів душу за довгі, то це заряд саскечеванського уряду, який отримав і ті самі сторінки у “Вестерн Продюсер”, говорять так:

### Діла, а не слова говорять.

“Дійшло до нашого відомого, що деякі фермерські вірители

вже підприняли такі кроки в колектуванні своїх рахунків, які мають на цілі примусити моральке, якщо не легальне нехтування контрактів”.

Далі слідує апел до компанії, щоб вони не робили цього, бо це остаточно не принесе їм великої користи. Пул завжди стара вєся подорожити всякі справи між довжником і вірителем, коли такі були йому віддані.

Це ясно. Пул помагав колектувати для компанії довг від своїх членів. І тому то на сторінках преси писалося про те, що саскечеванський пул є щось в роді безплатної агенції для колектування фермерських довгів.

Пул має багато організато-

рів. Більше навіть, як їх раз треба. Чому то він не вивів їх між фермерів? Хай вони не нудяться в офісах і хай скажуть фермерам правду про капіталістичну кризу, про її причини і про те, як вона відбулася на пулеві організації. Хай закликають до класової організації, яка повела б їх дорогою класової боротьби з капіталом, бо це одинока дорога без огляду на те, чи Мекфейл і інші високоплатні пулеві урядники вірять в цей чи ні.

В останніх часах оголосив пул, що початкова виплата буде вносити тільки 50 ц. за бушель пшениці ч. 1. портерів у Форт Вільям. Хто це зробив? Банкіри знов подиктували пулові ціну на пшеницю.

## ЧОМУ ПШЕНИЦЯ ТАНІЄ.

Ціни на пшеницю помітно запевнювані консервативною партією в недавніх виборах падають далі і можна сподіватися, що ще більше впадуть.

Яка цьому причина? Треба знати, що ціни на пшеницю залежать від світових ринків. Світовими ринками, тямте, є ці країни, які мають багато населення, а мало пожнітійських фабрикантив хоче мати монополію (виключне право) визискувати маси канадійського простолода, яке є найбільшим покупцем.

Канадійські багаті фабриканти дали грошей консервативній партії на вибори, а консервативна партія має дати їм виключне право визискувати трудове населення Канади. Дялятого маси працюючих мусять ці справи вміти розбірати та після того поступати. Мусять вчитися обедуватися проти визиску фабрикантів. Цего вчить преса і організація працюючих. Отже всім треба належати до організації працюючих та читати пресу працюючих.

Тільки тоді знайде собі канадійська пшениця місце, як усунути від влади уряд фабрикантів, уряд банкірів, уряд моргеджевих компаній та уряд всяких інших визискувачів. Коли Канада купить в них фабричних товарів, вони куплять в Канаді пшениці.

Коли Канада не допускає до себе їхніх фабричних товарів, коли вона накладає високе мито на їхні товари, тоді цілком зрозуміло, вони відмовляються купувати канадійську пшеницю! Тоді вони стараються збільшити в себе засівну площу пшениці. Тоді вони накладають високе мито на канадійську пшеницю.

### Торговля, це товарообмін.

Міжнародна торгівля не відбувається інакше, як торгівля між двома сусідами. Припустім, що живе два сусіди: Іван і Стефан. Коли Іванови чого треба, він іде до Стефана і купує та платити готівкою. Але коли Стефанови чого треба, він іде аж до Максима. Омине Івана.

Чи довго буде Іван купувати в Стефана? Ні, він скаже, що коли Стефан іде аж до Максима за своїми покупками, а його хату омине, й він обігне в Стефановій хаті не буде. Такамо між країнами буває. Не хоче Канада допустити до себе товарів з Британії і Німеччини, Британія і Німеччина не куплять канадійської пшениці. Але ж Британія і Німеччина треба хліба скажеге ви. Так, треба! І вам треба чого треба, але як ви схочете, ви обійдетеся без цього. Вам треба орника, штильваги, клеїєві і т. д., але сторіник не хоче купити у вас сира, масла, яєць і т. д., отже що ви робите? Берете кубець осики, берези, дрого і руський орник, штильвагу і орете.

Британія і Німеччина треба хліба. Багато треба. Але треба то лиш Канада має надлишку хлібного зерна? Он має його Аргентина, Радянський Союз і інші. Радянський Союз купує в Британії ріжну машинерію, а Британія купує в Союзі цілі корабельні задушки пшениці. Тому канадійська пшениця дешева в ціні.

### Панська політика.

Яке не сталося, що Канада не хоче допускати до себе чужих товарів і завела високе мито

на них? Це сталося на домагання великих канадійських фабрикантів. Прем'єр Бенет має між ними багато приятелів. Він для них це зробив. Вони хотять тягнути великі зиски з канадійців. Хотять, щоб тільки вони продавали канадійським покупцям і за таку ціну, яка давала би великі зарібки. А це значить, що горстка канадійських фабрикантів хоче мати монополію (виключне право) визискувати маси канадійського простолода, яке є найбільшим покупцем.

Канадійські багаті фабриканти дали грошей консервативній партії на вибори, а консервативна партія має дати їм виключне право визискувати трудове населення Канади.

Дялятого маси працюючих мусять ці справи вміти розбірати та після того поступати. Мусять вчитися обедуватися проти визиску фабрикантів. Цего вчить преса і організація працюючих. Отже всім треба належати до організації працюючих та читати пресу працюючих.

Тільки тоді знайде собі канадійська пшениця місце, як усунути від влади уряд фабрикантів, уряд банкірів, уряд моргеджевих компаній та уряд всяких інших визискувачів. Коли влада Канади буде в руках самих працюючих, тоді вона скоро і легко порозуміється з владою працюючих в других країнах і тоді буде упрошена виміна продуктів між ними.

## ЗНИЩЕНО БРИТИСЬКИХ СЕЛЯН РИЛНІКІВ.

В Британії є зараз 2 мільйони безробітних. Через сто років було в Британії один мільйон рілльничів більше, як є зараз. Думають над тим, що би один мільйон безробітних поселити яким чудом на землі. Але соціал фашист МекДоналд з своєю партією, ані ліберали ані консервати не дадуть британським безробітним землі. Тільки робітничі-фермерська влада це зробить, викнувши панів землевласників, які колаше викнувши мільйон сільського населення Британії з землі.

## РЕФОРМИ НЕ ВСНУТЬ РИЛНІЧОЇ КРИЗИ.

Питвеот фермерів в округі Капора, Саск., відбули оюді своїй мітинг, на яким ухвалили рішення спротив проти всякого рода шпродюктив та поставили деякі інші домагання радикальнішого характеру. Ошк провід в цім мітингу був в руках реформістів, які говорять фермерам, що як би так державний банк був... Ці пани забули додати, що в буржуазній державі, під буржуазною владою державний банк є буржуазний. Ош ош Австралія є державний банк, та чи фермери там маються ліпше? Тільки цілковите усунення панів від влади, від всякої господарки в країні, вирве фермерів із злиднів.







# FARMER'S LIFE

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year ..... \$2.00

Telephone: 51 465

## ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ

Видання українського фермерства в Канаді — виходить кожної середи. Вийде Робітничо-Фермерське Видавниче Товариство, заінкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українській Робітничій Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік ..... \$2.00

Адреса:

# FARMER'S LIFE

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

## ВІЙНА НАБЛИЖАЄТЬСЯ.

Зараз всі говорять про війну. Та не всі говорять однаково. Одні говорять, що війна тепер неможлива, а інші говорять, що вона якраз тепер на часі. Ще інші не хотять вірити, що всі держави ПРИГОТОВЛЮЮТЬСЯ до війни.

Капіталістичний світ, тобто країни, в яких є ще панська класа при владі, бачать аж надто добре, що їм виходу немає. В них щодня більша криза і кінця її не видно. Поверх 20 мільйонів безробітних. Почислити тільки, що безробітний має жінку і одну дитину, так це означає 60 мільйонів людей, які не є покупцями і які марнуються. Товари, яких треба цим 60 мільйонам населення, лежать на складах і чекають на покупця. Фабриканти бачать, що магазини не випорожнюються, припиняють працю в фабриках, коротають дні, в яких фабрика в рухові, обтинають заробітну платню і іншими способами обмежують вироб товарів. Це в свою чергу збільшує безробіття і зменшує попит на товари фабричні та на продукти хлібороба. Через це і ціни на рільничі продукти впали і далі падають.

Рільниче населення, не маючи приходу з продажі своїх продуктів, переставе теж купувати фабричні товари і це ще більше обмежує працю для промислових робітників. Щоби однаковим продавати якість товар, фабриканти мусять обнизити ціни на товари. Це обниження не хотять вони зробити коштом свого приходу, але коштом заробітної платні робітника. Тому вони намісь робітника вставляють машину до роботи, або дають таку машину, при якій робітник мусить більше виробити.

Словом в капіталістичнім світі жах і тривога.

З другого боку пани капіталісти бачать, що в Радянським Союзі, в якому робітники ріллі і фабрики є самі панами над собою, є самі при владі, є пануючою класою, самі забирають всі приходи з своєї праці, що там безробіття зникло, що починає бракувати кваліфікованих робітників і що нема нужди і примирання голодом. Отже пани знають, що їхні робітники ріллі і фабрики готові збунтуватися і перестати робити на пани, готові прогнати дармоїдів і тому панські уряди готовляться до війни.

В Радянським Союзі викрито змовників, які призналися, що були через цілий час на услугах британських, французьких та інших європейських капіталістів і що капіталістичні держави мали виповісти війну Радянському Союзі ще на весні цього року, але через французько-італійське непорозуміння не прийшло до війни. Однак пляни існують далі і їх світлово буржуазія не покине.

Останніми часами деякі знатоки говорять, що обниження цін на рільничі продукти є спричинене не так світовою кризою, як навмисне, щоби накупити дешевого зерна на випадок війни. А водночас, щоби мати причину натроудити рільниче населення проти Радянського Союзу, що ось, мовляв, глядіть рільничі Радянський Союз робить вам велику конкуренцію на світових ринках. Ану на него віном!

Британія навмисне купує пшеницю в Радянським Союзі, щоби викликати в фермерів доміній велике невдоволення. Домінійський прем'єр Бенет поверне з імперіальної конференції без заповнення британського ринку на канадську пшеницю. Канадська буржуазія не матиме ринку на забрану за безцінь від канадських фермерів пшеницю. Тому вона буде горіти ненавистю до Радянського Союзу і виступить теж військово на него, як другий заступник війни. Досі канадська буржуазія не хотіла помагати британській війні. Тепер вона мусить, думаючи про заміщенням Радянського Союзу вона збудеться конкурента на британським ринкові для пшениці.

Є вже і в Канаді деякі ознаки, що канадська буржуазія приготується до війни. Часописи доносили на днях, що нібито з уст якихось бізнесменів в Ванкувер вийшла пропозиція організувати всіх безробітних в армію безробітних, дати заплату, яку брали жовіри підчас війни, дати їм їсти і виварити їх в окремих кемпах-таборах. Що це є хитрий план викласти описати тих самих безробітних в війні, як регулярних жовірів, цему ніхті думачі не сумнівається. Друга ознака наближаючої війни є об'єднання всіх лівих приватних компаній і одшу під паролем канадських залізниць.

В часописі було подано недавно імена тих людей, які посядуть Канаду і становлять дійсний уряд Канади. Між ними були імена двох президентів обох канадських залізничних компаній. Отже об'єднання лівих компаній під омофором Сінара і Стенара, це не є випадкове, а тісно звязане з приготуванням канадської буржуазії до війни.

В цей самий час, коли уряди німкам готовляться до війни, речники панської класи збільшують публічно навмисне, що війна є неможлива і тим припиняють чуйність працюючої класи. Британський прес-секретарь, британський прем'єр Мек-Доналд та інші єврейські і політичні, всі закликають, що населення не повинно думати про війну, що війна не повинна повторитися. Такі і інші бандити гнуть народом, що війна тільки арештати його, а коли війна вийде, щоби крикнути у всіх часописах панських, і в усіх казинох, що ось, мовляв, ми війни не хотіли, небажали, не думали про неї, не арештати її, а нашу "корот" викликав і проти нас і тим дезорганізував. Тоді легко заманити сивих працюючих народ до армії навіть добро-

вільно під претекстом "охорони" батьківщини, жінок і дітей тільки до домогово вогнища, як це було минулої війни.

Тимчасом всі працюючі повинні знати, що Радянський Союз продає пшеницю, бо мусить, бо знає, що на него готують війну і що він мусить мати свої власні фабрики і заводи, в яких витворювати вську машинерію та іншу всячину, щоби на випадок війни мати своє таке ж і боронитися наперед нападом хижаків. А продає він свою пшеницю по таперед ціній світі і що він не втрапить, це інше питання. Радянські рільники не платять за землю по 20, 30 і 50 доларів акер, як платять канадські або американські фермери. Тому їм повинні старатися мати безплатну землю ферми. Тому в надходячій війні ми повинні знати, де наше місце. Чи на стороні Радянського Союзу, чи по сторочі наших визискувачів!

## ЗАВЖДИ ПРОТИ ФАРМЕРІВ

Панська класа є звернена завжди ділом до себе а плечима до фермерів. Що так воно є, переконалися цими днями фермерські кооперативні товариства, які купують та продають своїм членам-покупцям газоліну.

Зараз на другий день по проголошенні консервативним Урядом Бенета підвищення мита води дистиляції повидомлення, що турбота ціна для них на газоліну, яку вони продавали фермерам до газолінових тракторів та автомобілів, підійде в два і пів цента на галлоні.

Цю газоліну брали кооперативні турботи склади зі Злучених Держав, бо канадська газоліна була дорожа. Тому то власники канадських рафінерій газоліну постаралися, щоби пан Бенет відніс на американську газоліну мито в два і пів цента на галлоні. Тим самим канадські рафінерії газоліни примусять тепер фермерські кооперативні голсейли купувати дорошу канадську газоліну, або платити мито від американської, що на одно виходить.

Тих два з половиною цента на галлоні газоліни відібється завжди таки на фермерській кешені, хоч би аж кооперативні склади не підносили ціни для покупців. Ці склади є власністю фермерів-членів і тоді вони дістануть менше профіту при кінці року. Отже як-чи так, фермери дістали вже подяку від консервативного уряду

## З ЧИМ ПОІХАВ, З ТИМ ПРИЙДЕ

Канадський прем'єр Бенет поїхав перед кількома тижнями на конференцію прем'єрів і міністрів з цілої британської імперії, (з доміній і колоній та протекторатів, тому і зветься ця конференція імперіальною). А мала вона послужити засобом для буржуазії в Британії та в домініях поправити бізнес. Тобто збільшити визиск працюючого населення імперії на користь буржуазії. Через кризу буржуазія не може продавати товари фабричні, яких казала робітникам фабричним виробити, ані товари рільничі, що їх витворюють робітники ріллі. Значить, нема для буржуазії профіту.

Бенет поїхав з надією, що шиторгує в Британії деякі уступки для канадської буржуазії. Іменно, канадська буржуазія, забравши від фермерів рільничі продукти, хотіла би продати їх в Британії з добрим зиском, але Британія говорила, що вона не буде купувати канадської пшениці, бо канадська буржуазія не хоче допускати до Канади британських фабричних товарів. Торговля між націями і країнами відбувається в такий самий спосіб, як між однією нацією. Хто торгує зі мною, а хто мене торгує, а паніки, хто не хоче допускати зі мною, з тим і не буду торгувати.

Зиск не знає роду.

Канадська буржуазія вже стільки надерла з працюючого населення Канади, що має не-

торгу представникові канадської буржуазії з британської буржуазією щодо торгівлі пшеницею. Внаслідок цього погіршитися в Канаді господарче положення. Консервати, замисль помагати Канаді, пошкодили її своїм бажанням тягнути великі зиски з працюючого населення Канади при помочі високого мита.

Безробіття вони ніяк не зменшили, хоч ухвалено 20 мільйонів на це. Цін на фермерські продукти вони ніяк не

## КЛАСОВА БОРОТЬБА, ЦЕ ВАШ ВИХІД

До редакції "Фармерського Життя" заходять майже щодня бідні фермери з північної Манітоби та нарікають на тяжкі злидні, які вони зараз переживають наслідком капіталістичної кризи, яка цілим своїм тягарем лягла на їх плечі і гне їх в долину.

Сказавши правду, ці бідні фермери, які осіли на лісних та каменистих землях північної Манітоби поверх 30 років тому назад, ніколи не жили людським життям. Вони тільки жили, вічно боролися за своє мізерне існування і потішали себе тим, що чейже колись і для них настане краще життя. Ім говорено, що хто працює, той і має. Не має ніяк, то буде мати завтра, позавтра, а все таки колись доробиться.

Цю надією жили вони поверх 30 років. Та зараз переконалися, що та тяжка 30-літня праця довела до того, що вони нині не мають за що купити найпотрібнішої річі до життя, не мають за що одягнути своїх жінок і дітей, бо вся їх довголітня праця опинилася в бездонних кешенях горілки капіталістичних паразитів.

"Фармерські" організації на службі капіталістів.

Ці фермери нарікають, що так звані фермерські організації нічого не стараються робити, щоб полегшити фермерські обставини. Вони не стараються організувати фермерів до боротьби з визиском, хочать про причини низької економічної кризи. Не тільки, що мовчать, але навіть помагують панським урядам, банкірам, моргеджевим компаніям та компаніям рільничих знарядь визискувати їх тоді, коли в них нема вже що взяти.

Так званий фермерський уряд Брекеня в Манітобі задовгий яєсь бюро для поладжування довгів, але це тільки для форми, для збаламучення фермерів, для відтягнення їх від дійсних боєвих фермерських організацій. Кожний думачий фермер знає, що погодити капіталіста, який живе визиском і насильством, з бідним фермером, ніяк не можна. І хоч би уряд Брекеня хотів перекопати фермера, що це бюро для поладжування довгів принесе якусь користь для бідних фермерів, то це йому не вдасться, бо шерифи і судді далі і печатають фермерські шпихліри за довги, доки в них є це трохи того збіжжя, на яке зараз немає майже ніякої ціни.

Псевдофермерський уряд.

Про це добре знають "фермерські" організації, однак вони мовчать, слава оборони не скандують і імена фермера, бо їм же вони можуть це робити, коли це рбють так звані "фермерський" уряд, той уряд, який перед виборами кричить, що він дбає про інтереси всіх людей в Канаді, значить і про інтереси капіталістів.

Двом бокам служать люди.

Але уряд Брекеня скандує і боронить сивих і торгові огарок. Завоює для фермерів яєсь бюро для поладжування довгів, але в тім самім часі дозволяє ріжким паразитам печатати фермерські шпихліри зі збіж-

жя за ріжні довги. В тім самім часі уряд Брекеня нічого не старається робити, щоб заборонити продаж фармів за залегли податки. Хто знає обставини бідних фермерів в північній Манітобі, хто був в тих околицях, той знає також і те, що половина фармів є продана за залегли податки. Не один фермер вимучився на каменистій та лісній фармі поверх 25 років і вкінці мусів її покинути, бо не мав чим заплатити податок.

Криза заставляє їх до думання.

Ці фермери говорять нам, що теперішня капіталістична криза примушує бідних фермерів заставлятися над її причинами. Багато бідних фермерів, які підчас минулих домініальних виборів голосували на консервативних кандидатів, бо ті обіцяли їм все, що тільки могли придумати, переконалися зараз, що їх обманено. З кожним днем йде до гіршого, а не до ліпшого. Сповняється все те, про що ім говорили підчас виборів комуністичні промовці, яких однак деякі фермери не хотіли слухати і голосували на панських кандидатів.

Зараз ті фермери переконалися, як грубо вони помилялися, яку велику помилку зробили вони голосуючи на панських кандидатів, маючи свого власного кандидата, комуністичного кандидата, т. І. Навізівського. Ці фермери нині зрозуміли свою помилку і починають говорити, що тільки комуністична партія являється їх єдиним оборонцем і що тільки вона заслуговує на підтримку бідних фермерів, бо вона бореться за цілу працюючу класу, за краще життя для неї і проти капіталістичного визиску, проти таких капіталістичних криз, як це бідні робітники ріллі і робітники міста зараз переживають.

Переконалися вже.

Ці фермери стали зараз великими прихильниками комуністичної партії та робітничо-фермерської преси. Багато з них зачинають читати "Фармерське Життя" і вказувати, що вони в минулому ворожо до нього відносилися. Навіть бідні німецькі фермери, які вміють читати по українськи, беруть "Фармерське Життя" від українських фермерів, читають його і кажуть, що це дійсно єдиний фермерський гасет в Канаді, яка сміло боронить фермерські інтереси і показує фермерам справедливий шлях до кращого життя.

Деякі фермери, які це минулого року мали трохи зложених грошей в банку і тому ворожо відносилися до комуністичного кандидата на посли цього року залізли в довг і кажуть, що комуністи говорять правду, що в Канаді їде до гіршого, а не до ліпшого. І як би інші були вибори і кандидатив комуніст, то вони голосували б на нього.

Інше певно, як ніколи.

Цим фермерам треба затишити, що нагода боротися за краще життя для себе ще це довсім пропала. Власне під цей час потреба боротися проти капіталістичного визиску є більша, як будьколи перед тим.

Криза загострюється з кожним днем і не треба себе душити, що пани добровільно дадуть фермерам те, що їм належить за їх тяжку працю. Хто хоче жити, той мусить боротися. Хто не бореться, той мусить загинути. Чим скорше це зрозуміють всі бідні фермери, тим скорше стагнуть вони до боротьби проти капіталістичного визиску і виборють для себе право на життя.

Треба тільки хотіти боротися, а нагода до цього не забракне. Боротися проти капіталістичного визиску треба не тільки в часі виборів, але кожного дня і на кожнім кроці. Треба читати робітничо-фермерську пресу, ширити її між тими, що до цього часу боялися "комуністичної пропаганди", треба ставати в лави Комуністичної Партії Канади і під її проводом боротися проти визиску і насильства капіталістичної класи, за робітничо-фермерський уряд.

Не слухайте тих, які кажуть вам, що теперішня капіталістична криза є тільки тимчасовим явищем, яке незадовго щезне само собою і проти якого нема потреби боротися. Панська класа не зречеться визиску, вона буде вас визискувати, жити вашим потом і кров'ю так довго, як довго ви не об'єднаєтеся всі і не знищите її. Інакшого виходу для вас немає.

## ЯК ГУВЕР ПОМІГ АМЕРИКАНСЬКИМ ФАРМЕРАМ.

Всім тямиться ще, як перед роком писалося в часописах, що американський президент Гувер, ставленням американських консервативів, які зовуть себе республіканцями, обіцяв американським фермерам, що коли він прийде до влади, він поможе фермерам, які вже тоді зачали масово банкрутувати та тікати до міст і збільшувати собою громади безробітних.

Два республіканські сенатори, Гавлі і Смет, внесли навіть пропозицію встановити високе мито на всі рілничі продукти епоза Злучених Держав, аргументуючи, що таке мито порятує задовжених фермерів, бо ніби-то піднесе ціни на рілничі продукти. Тимчасом, хоч і ухвалено це пропозиція, вона стала законом, хоч є високе мито на всі рілничі продукти з Канади, Мексико, Аргентини і т. д., всеж таки для американського фермерства ані крихітки нічого не змінилось, а навпаки, багато погіршилося, так само як в Канаді.

А погіршилося тому, що світ працюючих злиднів. Від злиднів збагатівся кращою працюючих. Пануюча класа, пани буржуї, забагато скривдили і визискали працюючу класу в кожній країні і вона не може купувати ніяких товарів. Не має защо. Товарів накопичилося стосами. Іржавіють і гниють та старіються в магазинах і на складах.

Немає де продати товарів. На світових ринках одні капіталістичні угруповання підірвали погли другим. Між ними є ворожнеча, яка мусить скінчитися військово. Така драчка завжди веде і веде далі до війни.

Тому то нема виходу і для американських фермерів від Гуверової високої митової тарифи. Вони дали десятками і сотнями тисячами банкрутувати. Вони дали збільшувати добою число безробітних в містах Злучених Держав. І таке саме чекає канадських фермерів під владою консервативного уряду адвоката пана Бенета.

За що я бюсь?

За що я бюсь? Бюсь за Союз Робітничо-селянський, За молот-серп, За державний герб Республіки Радянської.







# СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

## ВІДЗВА ДО УКРАЇНСЬКИХ ТРУДЯЩИХ МІСТА ВЕГРЕВИЛ І ОКОЛИЦІ

Вегревил, Алта.

Ми організовані українські робітники при відділі ТУРФ. Дні у Вегревилі відзначаємо до всіх українських трудящих міста Вегревилі і околиці, до своїх товаришів по праці і злиднях, щоб об'єдналися в одну велику громаду і якнайшвидше запроектувати проти варварства польської шляхти, яких вона доведеться зараз над українськими робітниками, селянами і цілою інтелігенцією на Західній Україні.

Про варварства польських карних експедицій читали деякі з нас в нашій пресі, яка широкі про них писала. Кажуть на безборонних і повільних українських селяні і робітників на Західній Україні польські нацистські фашисти, націоналістичні окупанти Східної Галичини, яку замешкують переважно українські селяни та робітники, переходить всякі грішні варварства.

Українські трудящі масово падають у власній крові. Фашистський фашизм польської шляхти не щадить нікого з українських селяні і робітників. Його жертвами падають дорослі і діти українська Східної Галичини переповнена зараз зойками, кровю, горем і страпними терором. Польські карні експедиції це щось страшнішого, як були колишні татарі. Вони винищили українське трудове населення не тільки фізично, але й матеріально. Во побивали до крові і до нежитності біду українське населення, ці карні експедиції вивозять з собою той мізерний селянський дорібок, який коштував селяні домі роки тяжкої праці. Чого не можуть забрати, те нищать.

Могучі протести проти політичного терору на Західній Україні влаштували всі робітники і селяни та трудові інтелігенція в Радянській Союзі. Цей протест покотився по цілому світі і про нього знають вже працюючі цілого світу. Вони гнівом палають проти польських фашистів, які прямо екачили в своїй невинетності до українського трудового населення на Західній Україні.

Могучі протести проти політичного терору на Західній Україні влаштували всі робітники і селяни та трудові інтелігенція в Радянській Союзі. Цей протест покотився по цілому світі і про нього знають вже працюючі цілого світу. Вони гнівом палають проти польських фашистів, які прямо екачили в своїй невинетності до українського трудового населення на Західній Україні.

## ДУЖЕ ЗАВЕЛИСЯ БІДНІ ФАРМЕРИ НА ПУЛОВІ

Баскетно, Алта.

Я хотів би написати щось про те, як пуг "поміт" бідним і середнім фермерам виручити крайні ціни за збіжжя, головно за пшеницю. "Фармерське Життя" писало, щоб члені пулу не продавали свого збіжжя приватним компаніям, бо чим вони обстабили, пулуву організацію. Але як зараз пуг "останній" своїх членів, то не всі про це знають, хіба ті фермери, які добре поповнили на "своєї" організації.

За останніх кілька років пуг не виплатив своїм членам той пересічної ціни, яку багато фермерів отримали протягом свого збіжжя приватним компаніям. Члени пулу перестали платити за свою пшеницю по 75 центів за бушель і зараз нема приватної шляхти, щоб пуг докупив своїм членам за пшеницю за 1929 року. Напевно, виходить, що члени пулу будуть покривати пшениці необхідні за 1929 рік своєю поточною пшеницею.

І коли ви писали в газеті, що багато фермерів в Саскатоуні мали минулого року кару за домашні контракти, то і сказав, що вони на цім не втратили, а заробили. Бо той член пулу, який продав свою пшеницю приватній компанії і дістав за нею по \$1.25 за бушель, заплатив пулові 25 ц. карні вібушля і ще йому так отсталось двохарів, а той, що був вірний пулові, виправ так, як голій в терню.

### Зарядовцям пуг добрий.

І як можна зараз говорити, що пуг в фармерської організації, коли він так експлуатує своїх членів? Мені здається, що пуг з такою організацією, що чекає на осін, коли до фермерів вимоложить і дасть йому свою готову працю. Таку ціну, яку це зараз платити пуг своїм членам, можна було дістати і без пулової організації. Ніколи, що пугі організатори не вчили, мало що їм гурди не потрібали, щоб фермери записалися до пулу, бо не останній своїй дістали "справедливі" ціни за своє збіжжя. Тепер фермери дуже дивують пулові свого "справедливі" ціни.

Я не раз бачив, як член пулу який продав своє збіжжя приватним компаніям, старався переконати другого фермера, який не був в пулі, що він повинен до нього записатися і проплатити своє збіжжя організаційним способом. Дійсно до того, що напевно і так не виробити до пугу навіть такі "фермери".

## ДОДАВ 2 ІНДИКИ ДО ДВОХ БАКСІВ ЯЧМЕНЮ

Це не байка і не вигадка, а дійсна подія, що мала місце на фармах в околиці Стінен, Саск. Один фермер розповів мені про це подію так.

Одного фермерів зародився ячмінь, але цей ячмінь був трохи помінаний з віською. От зважалося фермерів пару доларів, щоб купити дещо до хати і він порадився зі своєю жінкою, що треба відвезти готовою фармерською працю потрапити багато "добродію", але дати фермерів відповідну ціну за його тяжку працю, це вже справа зовсім інша.

Я зараз доробився до того, що не маю грошей вислати вам своє передсвітання. Коли я був передсвітаний, то і з передсвітанням стояв добре і на пресовій фонді писав, а тепер не можу заплатити передсвітання. Так доробився я і багато таких бідних фермерів, як я, від того часу, як пуг забрав нашу пшеничку в свої руки. Коли ціни на пшеницю були ліпші, то і Сасіро до нас навідувалися, а які могли ішлися члени пулу, то і його бачив. Нічого не може допомогти бідним фермерам пуг Сасіро, хоч всі уважали його за великого експерта по економічним справам.

Чому ви нічого не писали про те, що пуг спекулював на збіжжівій Шірікі такема, як і всі інші приватні компанії? Про це було писано навіть в органі (Сесіданніх Фармерів Альберті).

Заблаженний.

Від Редації: Ми ніколи не писали, що пуг потрапить дивувати ціни збіжжям спекулянтам на світових ринках. Окрім Канади є ще багато країн, які експортують надлишки своєї пшениці на світові ринки. Канада, З'єднані Держави, Аргентина і Австрія є тими країнами, які найбільше експортують пшениці за кордон. Цей пуг мав будьякий вплив на збіжжівій ціни на світових ринках, то треба, щоб всі ці країни зорганізували один великий пуг і щоб цім пулом зарядкували біди фермерів, а не такі, що фармерують фермери.

Але навіть і тоді не можна було б надіятися на справедливі ціни, бо так дого, як існує інша капіталістична система визиску і спекуляції, так дого фермер не одержить справедливої ціни за свої продукти, а робітників не купити тих фармерських продуктів за таку ціну, яку заплачено фермерам. Треба усунути визиск праці, значить, треба зникнути іншій системі і тоді можна буде говорити про справедливі ціни так для продукента, як і для консумента.

Коли ми писали, що фермери повинні належати до пулу, то разом остерігали їх, щоб вони мали контролю над пулом, бо як до пулового зарплат нахаються багато таких, які ніколи не переживали фармерських злиднів, тоді з того пулу не буде нічого. Ми говорили, що пулова організація буде добра і для фермерів корисна тільки тоді, як вона буде одним з головних засобів в боротьбі фермерів з експлуататорами. Таким средством пуг ніколи не був, бо його урядники не потребували з капіталістами боротися. Їм зараз живеться краще, як ніколи-б тоді, коли-б не стало іншої системи. Отже, вони від іншої системи не терпіли, то і боротися проти неї не потребували.

Не можна винувати пулу сто процент за те, що ціни на збіжжя так дуже зараз упали. Але ціла вина пулу лежить в тім, що його урядники не боронили проти всяких паразитів, які напали, вони говорили, що між пугами а банкірами існує повна згода. Ми це вивчили і час від часу говорили фермерам, що такий зарплат треба платити на зелену пшеницу, а на його місце вибрати новий, до якого увійшли-б біди фермерів. Коли фермер не могли чи не хотів цього зробити, то чимже годі нас за це пшеницувати. Так само годі нас за це пшеницувати, що пугей урядники піддалися банкірам і робили так, як вони їм диктували.

Коли ви пишете, що пуг спекулював на збіжжівій біди і ми про це нічого не писали, то дуже помилується, бо переживати рікнік "Фармерське Життя" за минулий рік, то переживається, що ми про це писали і то дуже багато. Ви мабуте читали на початку 1929 р. нашу критику про саскатоунський пуг, яка випустила в кількох числах "Фармерського Життя". Ми завжди поміняли статті організатора саскатоунського пулу, а відки він перестав історію того пулу, а тільки відки організатор не писав на історію в приватній епітлі. Коли хочете знати, що ми писали про пуг в останніх кількох роках, то переживайте всі числа "Фармерського Життя" за той час і будете дивитися на справу трохи інакше.

Совий мітінг в Канорі, Саск., на який прийшло понад п'ятсот фермерів, закрикали на той мітінг і "свого" посла Кемпбела, та давай кричати "каравул", що їх з фарми вигнають. І треба взяти під увагу це, що це фермери середняки, і переважно українці, над якими тільки винуваті мають контролю, бо навіть п. Свістун в тому окрузі навідувався, та обійня їм гори діла, як його виберуть послом.

### Хай і по більшовицькому.

Ну, послом не вибрати і Свістун більше до них не вказується. Може зявиться ще, як прийдуть вибори. Але нам цікавий по Свістуну, а цікавий оцей фармерський великий мітінг в мітінгу фермери домагалися, щоб вислати резолюцію до федерального уряду, щоб він майбутньому не дав нікому тайти на фарму, але відобрав тайти від тих фермерів, що колись його мали і віддали банкірам та морг'єджем компаніям на "переховок" до огнетривалих кає і щоб уряд відбрав тайти тайти, упевачивши і всі догори. Хай земля буде пана, щоб ми могли тайти на свої роботи і сподіятися з наших земель не мала права виганяти. Хтось з присутніх сказав, що це по більшовицькому трохи, але фермери закричали, що хай буде і по чортівському, лиш коли нас з землі не вигонять.

### Резолюції безкористі.

Дні ухвалення резолюції домагалися мораторій до того, щоб всім урядовцям вірвати платню на половини, почавши від муніципальних, а скінчивши як за прем'єрові Канади. Багато дещо наговорили, але все це фермерів не вирітує з пшеничної кризи, бо ця криза не є переходною, не є тимчасовою, а є постійною, яка з кожним днем загострюється. Пшеничний пуг зусується, як пуг з бобом, бо банкіри взяли його в свої руки. Так дого, як фермери будуть тільки балакати, а нічого конкретного не робити, полекні діла їх не буде. Такі мітінги свідчать, що навіть відстає фермери починають зникати виходу з цієї страпної кризи, але вони не можуть понасти на правильну дорогу, а цілою дорогою є боротьба, безпощадна боротьба за усунення від влади тих, що спричинили оцю кризу.

Таку боротьбу провадить тільки одна комуністична партія, яка не вірить в ніякі реформи, а вірить в завзяту боротьбу з усуненням від влади тих, що спричинили оцю кризу.

Таку боротьбу провадить тільки одна комуністична партія, яка не вірить в ніякі реформи, а вірить в завзяту боротьбу з усуненням від влади тих, що спричинили оцю кризу.

### Боротьбою до визволення.

І от радикальні, більш поступові фермери, скликають в Саскатоуні дві фармерські конференції. На ці конференції прийдуть самі бідняцькі фермери, щоб на них виробити програму дійсної боротьби з тими паразитами, які кусають їх з чорної іди. Одна така конференція відбувається в Ріджайні, Саск. на 10 і 11 грудня, а друга в Саскатоуні на 12 і 13 грудня. Тому фермери з околиці Канорі і зі всіх інших околиць в Саскатоуні повинні їхати на ці конференції. Коли вам бдише до Ріджайні, то їдьте туди, коли до Саскатоуну, то їдьте до Саскатоуну. На першій різниці пшениці не вистачить, а беріть самі і їдьте і провадять боротьбу за своє краще життя, бо ніхто інший за нас не буде боротися. Ваша доля в наших руках, тільки ви не хочете за неї боротися.

На цих конференціях ви почувте дійсну правду про те, які причини є, що тепер стає криза і що вам потрібно зробити, щоб ви могли зберегти свої мітінги, а це і є пшениця. Оцінюється в десятках тисяч фунтів канадську, відкинувши оцю страпну кризу, фермери вже починають прокукуватися і робити приватні діла. Це бачив фермері скликають ма

що їх дубом волося встане. Не простіть, не жабрайте, бо ви є ті, що цілий світ годуете, а робітники є той, що цілий світ будувє. Подайте ви, оба великани, собі руки і перемага за вами. Тому в першу чергу їдте на конференції і там всі спільно і дружньо обговорюйте свої пекучі справи, та без ніяких панських підлизив виробіть плян своєї власної голови, своєї хлоп'яцьким розумом. Плян, в якому не буде отого пшеничного члени не буде отого пшеничного члени, та просіть, а пшеничний домагає і боротися за краще завтра, бо тільки бойкі здобувають перемогу! Скіталець.

## НЕМА ПЕНСІЇ ДЛЯ 75-ЛІТНЬОГО СТАРИКА

Пакан, Алта.

Я завжди старався платити за "Фармерське Життя" з гори, бо був свідомий того, що воно не може виходити, коли передплатники дуже затягають свої передплати. Я резолюцію матеріальні обставини робітничо-фармерської преси, розумію її важливу працю для добра робітників фабрик і робітників ріллі і тому старався не затягати своєї передплати.

Матеріальні обставини паншої преси можна завжди міряти матеріальними обставинами робітників і бідних фермерів. Коли зараз працююча пшениця в Канаді переживає великі злидні національного капіталістичного кризи, то цілком зрозуміло, що і наша преса мусить переживати злидні. Однак це ще не значить, що ми не повинні доложити всіх стараль, щоб вирвати паншу пресу з тяжких обставин і забезпечити її існування на наступний рік. Хоч ми матеріально бідні, але нас є багато і якщо ми поступимо на допомогу нашій пресі бодай маленькими лептамі, то дамо їй змогу дальніше виходити і боротися наших інтересів.

### Доробився за 28 років.

Я приїхав до Канади 1902 р. і взяв гометед. Зразу мусів працювати по залізних дорогах, щоб заробити трохи грошей і купити пайконечнішу машинерію. Мусів робити тяжко і по якійсь часі вдалося мені заробити трохи грошей.

Купив я пуг, боронп, стару кофеві і завчав газдувати. Не можу вже йти робити на секцію, бо треба дороблятися на фармі. Однак з тою машинерією, яку я купив, фармерувати було неможливо. Я мусів ще купити шнуровку, сівалку і косарку. На це все я не мав грошей і мусів позичити в банку \$400. Я собі думаю, що ці гроші я легко віддам за рік або за два. До готелью не ходив, своєї праці не пропмав, то чому я не мав би доробитися в Канаді, країні великих нагод?

Через 23 роки платив і від тих \$400 процент, бо істину платити ніяк не міг. Аж в 1922 р. віддав я істину \$200, а других \$200 не віддав це до цього часу.

Зараз в мене немає вже силі робити на фармі. Мені перекупило в літні на 75 рік. Маю я єще і дві дівчині, але вони не можуть викласти на фармі, тому мусять іти на службу. Заробити багато не можуть, але часом допоможуть мені заплатити податок від фарми і то все. Сама фарма не приносить мені ніяких доходів, бо кожного року нема доброго врожаю. Одного року мороз, другого град, третього посуха і так кожного року все мусить бути якийсь дорібок. І за 28 років свого побуту в Канаді я не заробив досить, щоб дожити спокійно кілька років, як це мені до життя могли оталення.

### Панська справедливість.

Почавши я, що нема вікуи дальше жити і зробив до уряди апликацію, щоб дали мені пенсію. Уряд відіслав за інформаціями до муніципалу, а відтам мали йому сказати, що я не заслуговую на пенсію, бо маю достатній приходу з фарми на своє утримання.

Коли я почкав шість місяців і не мав ніякої відповіді на свою апликацію, тоді я написав другого листа до департаменту в Едмонтоні. Незадовго оталення надіслали мені відповідь, що вони були готові дати мені пенсію, але муніципал повідомив

маю з чого жити. Написав я до муніципалу, щоб радні прийшли і подивилися на моє життя та на той прихід, який я маю з фарми. Радні не прийшли, але встали до мене "спеціального" інспектора. Він мав розслідувати справу і здати звіт про моє положення.

Коли цей "спеціальний" інспектор зайшов до моєї хати, то я йому сказав, щоб подивився на мою постіль з дошок, на який я не можу спати бо болять мене старі коєти. Але інспектор відповів, що це його нічого не обходить.

### Що його найбільше обходило.

Я скоро переконався, що цей інспектор цікавиться більше тим, якої я релігії, як тим, серед яких обставин я живу і який маю річний приходу з фарми. Він завчав випитувати відки я родом, а коли я відповів, що з Буковини, то він запитав мене якої я віри і чи я українець. Я йому відповів, що я такої віри, як і всі буковинці і що він добре бачить, що я українець, бо застав мене босого на подвір'ю.

Коли я сказав йому, що не маю ані що купити черевчиків, то він знов відповів мені, що це його нічого не обходить, бо я маю прихід з фарми. Але в тім він бачив той прихід, то я самий не знаю.

Вкінці пуг інспектор сказав мені, що я не маю найменшої причини нарікати, бо він бачить, що я маю досить велике життя на старість. Коли ж я завчав йому докладувати, яке то може бути вигідне життя на моїй фармі, коли я зараз робити вже не годен і що вона не приносить мені ніякого доходу навіть тоді, як і був молодий і міг працювати, то він все своє говорив, що мені пенсії не треба.

### Де закопана собака.

Тоді я йому сказав, що за 24 роки тяжкої праці я не міг доробитися настільки, щоб віддати до банку \$400 і це власне свідчить про те, що моє фарме не може мене вижити на старість літа, то і це його нічого не обходило. Нами були добрі тоді, як я був молодий і працював тяжко, а вони забрали мою працю за даром. Але зараз, коли я не можу вже довше працювати, то можу собі спокійно жити з грошю, бо тепер наші мене не хочуть знати.

Я думаю, що неабияку роль в цій справі грало те, що я читав "Фармерське Життя", до готелью не захожу і мене аробити "большешком". Тому то пуг інспектор дуже хотів знати якої я віри. Як би я був захопив до готелью, то може був би і спокійно дістав, а так до готелью не захожу, а ніким не пишу і тому нема добрих людей, щоб зрозуміли мої обставини і помогли мені на старість дістати пенсію.

Іван Олександр.

Ленін говорив, що закн політична партія працюючих, то є комуністична Партія, буде слаба, вона не раз мусить бути слаба, тоб то усунути із своїх рядів похитливі і петрівкі та невинуваті елементи, які в неї попадали.



ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

"ІМІГРАНТ" БРЕШЕ ПРО РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ

Бон Мадон, Саск. Оце недавно зайшов я до своєї сусіди, бо ман до нього малешку справу. Зачав ми гоморити про різні фармерські злидні, яким вже фармери не можуть довше терпіти. Паньська преса пише, що "добробут" незалежно повернувся, хоч фармери не знають, коли то він щез, бо як не буржуазна преса, а з чим українська паньська показівська ніколи не писали про те, що його немак.

Що пише малограмотний іммігрант.

В своїм дописові якийсь малограмотний іммігрант дійсно показався не тільки малограмотним, але і малорозумним і запляв ісементіщ про радянську владу та про її відношення до бідних селян. В однім місці пише, що військовий отряд приїждить до села і організує бідних селян, щоб вони колектували палог від кулаків. Ці кидаются на кулаків і забирать все добро від них, але до палого не стає ще кільканацять тисяч пудів. Тоді отряд бере 60 чоловіка заложників із багатих людей (розуміє: кулаків) і кидать їх у льох, не дають їм їсти і мучать їх так довго, доки вони не підпишуться, що виконають палог. Тоді їх випускають, а ті кулаки заради кидаются по горішках і рабабля находять десь крупи, муку і всяку добро, яке вони поховали на те, щоб представити себе бідними і не дати паложеного палогу.

ПРИХОДІТЬ ЧИСЛЕННО НА МАСОВІ ФАРМЕРСЬКІ ВІЧА!

Рільнич криза звела бідних фармерів до стану загальної нужди і злидні. Пани і їхня преса баламутять фармерів вислаючи їм, що вина в цьому Радянського Союзу, який вислає свою допомогу на світові ринки. Щоб правдиво висвітлити причини цієї кризи, Провком Альберти в порозумінню з ЦВК ТУРФДІМ у Вінніпегу, вислає на організаційну об'їздку організатора т. П. Кифорука, котрий гоморитиме на вічу у вашій місцевості на тему:

"ПРИЧИНА РОБІТНИЧОЇ ТА ФАРМЕРСЬКОЇ КРИЗИ В КАНАДІ"

При цьому буде обговорювати стан нашої нової Студентської інституції, яка в першому році свого існування вже в часі вакації дала значну поміч нашим українським фармерським товариствам, вислаючи кілька учитель-диргентів, щоб вчили дітей українських фармерів письма і співу. Фармери дуже з них вдяковані. Тому приходите самі і кличте своїх зайомних і сусідів, щоб вислухали промовля. МИРНАМ, в неділю, 23 листопада. ЛЕЖК ЕЛІЗА, в понеділок, 24 листопада. ЛЕЖК БЕЛВІУ, у вівторок, 25 листопада. БОВАЛОН, в середу, 26 листопада. МУСІДЛОРА, в четвер, 27 листопада. ТУ ГІЛІС, в п'ятницю, 28 листопада. ЛЕЖКІС, в неділю, 30 листопада. ПЛЕЯН ЛЕЖК, в понеділок, 1 грудня. ГЕБЕРІ ГІЛІ, у вівторок, 2 грудня. ВІЛІНГДОН, в середу, 3 грудня. Товариші фармери! Постарайтеся дістати приміщення в школі або в когось у хаті в тих місцевостях, де нема Українського Фармерського Дому. За Провком Альберти О. Шидловський, голова, О. Жукевич, секретар.

Хіба ми не читали в пресі, як то кулаки закопують збіжжя в гнії, щоб не платити палого? Хіба ми не читали про те, як ці самі кулаки павмісче пішлили худобу, щоб не віддати її колективам і тим самим ослабити спробі колективізації сільських господарств, а опісля крикнути на цілий світ, що то бідні селяни противлять колективізації і уряд їх до цього примушує? Чого ми не написали в українській патріотичній пресі про радянську владу? Останніми часами в Канаді появилося багато різних "іммігрантів", які в нічим іншим тільки агентами капіталістичної кляси, якій радянська система владі страшилася за саму смерть, бо вона несе її загробель. Багато таких "іммігрантів" через останніх кілька років приїждять до Канади, венятаються до цієї владі і вперекр і промовляють на мітінгах, стараються викликати між тутешніми робітниками і фармерами ненависть до Радянського Союзу. Ніхто не знає за чій гроші ці "іммігранти" фокукються до Канади, бо і фармери та робітники не складають їм на дорожку і вони дуже потраплять їдяти, спати і в порядних готелях і жити собі по паньські.

Не все брехня вдається.

Кінець кінців, щоб довго не розводитися над брехлими цього "іммігранта", доходить до того, що цієї військовий отряд обирає ціле село і кидать його в льох. Та на другий рік знову наложують на те "голе" село десятину. Тут треба запитати "іммігранта", як з "голого" села, яке рік перед тим опинилося перед голодовою смертю з огляду на "рабунок" військового отряду, можна стягати десятину? Коли від селян забрано все, то чим вони дожили до другого року, чим вони засіяли своє поле, як вони затримали свою худобу, а головне, то кий, яким мусім обробляти землю? Неопісля це, пане "іммігрант", а тоді нам справа стане яснішою, бо ви брешете і пам та брехня не зовсім вдається.

Така сама брехня мається і з тою десятиною.

"Іммігрант", бо ваша брехня буде по більшій дорожці їде. Таки то "іммігранти" зідять по Канаді і випишуть в "Укр. Голосі" різні брехні на радянську владу. Трохи записано, панове, бо канадійські фармери, а головне ті, яким "добробут" лізе боком, не вірять в ніякі брехні паньських агентів проти Радянського Союзу. Що радянська влада закопує на кулаків щоби полатити, чого ніхто не залежувать. Хай вони зречуться свого багатства, стануть на рівні. Хіба це було-б справедливе, щоб радянська влада толерувала кулаків і позволяла їм виласкувати бідних селян, відмалюватися від плачення податків, щоб ці податки шарили на плечі бідних селян, так як це зараз діється в демократичній Канаді? Тоді наша влада чинилася-б не радянською, але капіталістичною. За таку владу радянські селяни і робітники не проливали свою кров. Вони проливали її за владу робітників і бідних селян і таку владу вони зараз мають.

І. Р. Молотченко

Недавно вислали знов до Європи цілу посылку живих фуфряних звіряє а Канада. В цій посылці, яка вартувала поперех 10 тисяч долларів, було 86 конів, 6 срібних лисів і срібних борсуків з Альберти.

ФАРМЕРИ НА ДОПОМОГУ СТРАЙКУЮЧИМ МАЙНЕРАМ В МЕРКОЛ, АЛТА.

Саскатун, Саск.

Дня 12 жовтня довелося мені бути на весільній шибані у т. В. Стефанюка в околиці Пруд-Гом. Про саму забаву не буду нічого гоморити. Скажу тільки, що фармерів на шибі не бракувало і забавлялися, як хто вмів.

Дивлячись на цю забаву мені прийшло на думку, що саме в цій хвилі, коли тут є забави, голодні майнери в Меркол, Алта., які шиблять на страйку, домагаються кращих умов життя, терплять великий голод разом з своїми сім'ями. Їх боротьба не в тільки їхньою, вони борються проти капіталістичної системи, яка тягне останні соки з майнера і так само з бідного фармера. Тому власне бідні фармери повинні це розуміти, по своїм силам підтримувати всяку боротьбу організованих робітників проти капіталу. Є один ворог, отже треба всім разом виступити і скривдженним поставити проти нього один спільний фронт.

Тому я постановив зробити на цій забаві колекту в користь цих майнерів. Я вірив, що великої суми зібрати годі, бо кождо фармерів зарив дуже тяжке положення, але побачивши на цій забаві свідоміших фармерів, які є членами місцевого відділу ТУРФДІМ і його симпатиками, я вірив, що все таки щось вдається зібрати. Найменша сума стане у великій пригоді страйкуючим майнерам.

Такими вони і в гріб підуть.

На мій поклик відзивалися свідомі фармери і жертвували всім, що мали, хто скільки міг. Але натрапив я на двох несвідомих фармерів, які не тільки, що не хотіли нічого дати на цю піль, але в своїй невідомості накинудили на цих пенсачних майнерів і назвали їх поганими словами. Ці фармери не вірять в ніщо. Їм дати паразитів самогонів вони будуть чужі, а вешати цілий свій вік вони шиблять самогон і помалу заробували свій мозок, тому нема чого дивуватися, що в їхній голові ще не прояснилося і нема виглядів на те, щоб це колись сталося.

Однак на їх слова ніхто з присутних фармерів не звертав уваги. Це тому, що мало є вже таких фармерів, які не розуміють, що побиті рідні і робітничі майнер мають одного і того самого ворога-капіталіста. Ті,

Кемп Мортон, Ман.

Свого часу зголосячи до мене один агент, щоб продавати сіно для компанії по селі і я згодився з ним продати йому 3 вагонів сіна один по \$7 а 2 по \$7.50 за тон сіна.

Коли я його кликав поглянути на сіно, він відповів, що він його їсти не буде. Накази я заждав від нього шпешної поспішки, що ціна на сіно в ці часи дуже занепаде, він відказав, що це не потрібне, бо в селі на ягоду і з цим поїхав.

За кілька днів написав мені ладувати вагон і я заладував, порасувавши сіно правесю. Дістав він сіно і написав мені, щоб не шпешлати більше, доки він не напише, бо нема місця на сіно, тільки мується шукати. В ді невіді описи написав знов, щоб шпешлати сіно, щоб і заробити.

За перше сіно заплатив мені тоно по \$7, але вже за другі два вагони тільки по \$1.50, гоморичи мені, що компанія написала йому, що сіно було кошене "амерляне" і мокре. Тим часом це було це саме сіно в цих двох вагонах, яке було в першій.

Таким чином всі ці агенти використали фармера, який не є організованим. Виходить, що

лаймося і організуємося, бо що такий визиск та напінкається фармерів освідомлятися, організуватися і організованою дорогою боротися проти всякого визиску.

ЗНИЗИЛИ З ТОНУ, БО КРИЗА ДОПЕКЛА І ЇМ

Прімула, Алта.

Не добре є, коли один фармер пише про другого, але треба написати про такого, що дурється в пани тоді, коли коло него є який зеленіш доллар.

Таких "панів" є багато. Вони навіть обиджуються, як сказати їм: мой Іване, а ходи ти сюди та допоможи кидати сподів на фіру. Треба сказати: панце Іване, а будьте по ласка допоможіть на фіру сподів написати. Причина такого "папошення" є пуста голова. А ця голова пуста з багатьох причин: неграмотність або малограмотність, не читання розумних часописів і книжок та, що є найгірше, пияття самогону.

Коби то тільки пиять а то і торгують ним і тому більше зеленіх в рещені, а тоді не пойдуть хмарі і до такого затуманеного самогону пала не приближайся на десять кроків з шапкою на голові, бо він узяв собі в дурній голові, що їй він пан!

Тоді він купує автомобіль і

СПРОСТУВАННЯ НЕПРАВДИ

Сенлек, Саск.

Прочитавши допис т. Скорейки я не міг змовчати на нього, бо він є далеко від правди. Тов. Скорейко не має найменшої підстави накидатися на "чесного фармера" і на його допис, який був свого часу поміщений на сторінках "Фармерського Життя". Цей допис відповідав правді, а правду годі побити.

Коли тов. Скорейко гоморить, що загаданий дописуач є продуцентом самогону, то дуже на цьому помилується, бо кожий тут знає, що це неправда. Цей "чесний фармер" не має найменшого поняття, як робити самогон і він його цілком безпідставно і закидає йому помилки, яких він ніколи не робив і зараз не робить. Я не хочу накидатися на т. Скорейку, але вважаю за відповідне звернути йому увагу, щоб він в майбутньому руководився правдою, коли пише до газети, а не злобою і підметом, бо це не є по товаришськи.

Вісім жертводавців належить щира подяка від мене і від страйкуючих майнерів в Меркол.

Всім жертводавцям належить щира подяка від мене і від страйкуючих майнерів в Меркол. Боріться проти капіталістичного визиску, бо тільки в боротьбі лежить наше краще майбутнє!

В. Перегінський.

ТАК ВМІЮТЬ РОБИТИ АГЕНТИ З ФАРМЕРАМИ

Кемп Мортон, Ман.

Треба нам всім коначно обединитися та продавати і купувати тільки через організацію, а дальше старатися про те, щоб завести такої лад на світі, щоб не було ніяких посередників, які чинають тільки на це, щоб фармера використати.

Люди, які помагали мені продавати це сіно, знають і є свідками, що воно було зелене і добре. Може сім і там не було так зелене, як компанія хотіла би, все-ж таки так скривдити чоловіка це погано і несправедливо. Ти з цим агентом та компанією в паньській суді, я зори починив, що справедливості не знайду, бо суди є за панями і їхніми компаніями, а не за фармерами.

Ще буде для мене і повинна бути для всіх добра наука, щоб продавати нікому агентові ніякого фармерського продукту без шпешного контракту, бо видко ціло, що нема що вірити в паньські слова. В Радянській Союзі як би таке сталося, при суді би агенти і компанії заплатили фармеру штрафну ціну. Але дає в нас влада саміх паньських агентові рідні і фабричні, а тут є влада буржуазна, яка має за собою суді таке, що обороняють її права власності.

Товариші фармери, освідом

їде до Едмонтона на "гуд тайм" та перехваляються, що то він може. Але цього року і самогонікам недописує, бо в фармерік нема за що купувати самогону. Охочи на самогоні не на жаль не перевелісь в нас, але біда, що ціли такі на всею, що піяк не можна позволити собі на таку "роєкін", як самогон і тому пані "пані" зачинають знов пригадувати собі, що вони колись були тільки звичайними Іванами та звичайними людьми без задиркуватих носів.

Кажу, що це дуже жалею, так писати, але так мується бути. Пам неодному треба, щоб догріло аж до живого, тоді ми зачинаємо думати, що ми пані, а тільки звичайні робітничі рідні, які з ласки моргаческих компаній сидимо на наших не своїх фармах. Коли це стане нам всім ясно, аж тоді пані організація буде зватися організація і тоді ми зробимо порядок з неправдою, кривдою і визиском.

Падійний.

ТРИСКУЧІ ГАРАЗДНИ.

Доміняльний департамент рільництва обчисляє, що в середім і північних Саскечевані, в середню східній часті Альберти є ще около 50 мільйонів бушлів всякого збіжжя, гомовно пишениці і вівса, які фармери не думають молотити, бо компані платять так мало за це зерно, уважаючи його воєкним, що фармерам не виплатиться його молотити! Гараздні в Канаді, аж тріщать!

ОБ'їЗДКА ОРГАНІЗАТОРА ТУРФДІМ В МАНІТОБІ

Оцим повідомляється всі пані відділи ТУРФДІМ і симпатиків та читачів "Фармерського Життя", що ЦВК ТУРФДІМ вислає організатора на об'їздку по фармерських місцевостях в Манітобі.

- Прочітайте всіх фармерів, які читають "Фармерське Життя", проголосити між своїми сусідами і знайомими, що організатор ТУРФДІМ буде гоморити про важні фармерські справи на сідуючих мітінгах:
ВІННІПЕГ БІЧ, МАН. (місто) — В п'ятницю, 21 листопада.
ВІННІПЕГ БІЧ, (Прев Дистрикт) МАН. — В суботу, 22-го листопада.
ФОЛЕР, МАН. — В неділю, 23 листопада.
ВІННІПЕГ БІЧ, (Прев Дистрикт), МАН. — В понеділок, 24 листопада.
ПЛІЗЕНТ ГОМ, МАН. — У вівторок, 25 листопада.
ГІМЛІ, МАН. — В середу, 26 і в четвер, 27 листопада.
ЛІВАР, МАН. — В суботу, 29 і в неділю, 30 листопада.
БРОКЕНГЕД, МАН. — В понеділок, 1 і у вівторок, 2 грудня.
ЛЮВЕНД, МАН. — В середу, 3 грудня.
АЛЕГРА, МАН. — В четвер, 4 грудня.
РЕД ДІР, МАН. — В суботу, 6 і в неділю, 7 грудня.

Товариші фармери і товариші фармерки! Приходьте чисельно на мітінги і послушайте нашої бесідки, який вияснить вам про нинішнє тяжке положення фармерів в Канаді та про причини цього положення. Про час і місце, де мають відбуватися віча, слідить за оголошеннями на почтах і в шторах. ЦВК ТУРФДІМ.



